Bài Học 5 *27 Tháng 7 – 2 Tháng 8*

Các Phép Lạ Quanh Hồ

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Mác 4:35–41, Thi thiên 104:1–9, Mác 5:1–43, Dân số Ký 27:17.*

CÂU GỐC: ***"Nhưng Đức Chúa Jêsus không cho, phán rằng:' Hãy về nhà ngươi, nơi bạn hữu ngươi, mà thuật lại cho họ điều lớn lao thể nào Chúa đã làm cho ngươi, và Ngài đã thương xót ngươi cách nào' "****(Mác 5:19).*

Chức vụ của Đức Chúa Giê-su chủ yếu tập trung ở vùng Ga-li-lê, đặc biệt là trong và xung quanh biển hồ Ga-li-lê, một hồ nước dài khoảng 13 dặm (21 km) và rộng 8 dặm (13 km). Đây là vùng nước lớn nhất trong khu vực và là trung tâm của cuộc sống của những người sống gần đó.

Mác 4 kết thúc với việc Đức Chúa Giê-su và các môn đồ Ngài đi qua biển Ga-li-lê. Một cơn bão nổi lên và Chúa làm dịu đi bằng cách nói với gió và sóng. Mác 6 kết thúc với một cảnh tương tự, nhưng lần này Đức Chúa Giê-su đi trên mặt nước về phía các môn đệ đang ở trên thuyền. Giữa những cảnh tượng trên mặt nước này là vô số phép lạ của Đức Chúa Giê-su được thực hiện trên đất liền và hoạt động truyền giáo đầu tiên của các môn đồ Ngài. Những câu chuyện này là chủ đề của bài học tuần này.

Đặc điểm bao quát của các câu chuyện lạ lùng và thú vị này là để cho người đọc thấy Đức Chúa Giê-su là ai. Ngài là Đấng có thể làm cơn bão yên lặng, chữa lành kẻ bị quỷ ám, chữa lành một người phụ nữ chỉ cần chạm vào mép áo của Ngài, làm sống lại một bé gái đã chết, thuyết giảng tại quê hương của Ngài, sai các môn đồ của Ngài đi rao giảng, cho 5,000 người ăn với chỉ vài chiếc bánh cùng vài con cá, và đi trên mặt nước—những sự tỏ bày về quyền năng đáng kinh ngạc đang thu hút các môn đồ đến gần hơn với sự hiểu biết rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời.

Thứ Nhất *28 Tháng 7*

Dẹp Yên Cơn Bão

ĐỌC Mác 4:35-41. Điều gì xảy ra trong câu chuyện này, và những bài học nào chúng ta học được về Đức Chúa Giê-su là ai?

Mở đầu đoạn 4, Đức Chúa Giê-su xuống thuyền để giảng dạy cho đám đông trên bờ. Qua Mác 4:10–12, thì có vẻ như Ngài đã ra khỏi thuyền và nói chuyện riêng với các môn đồ. Giờ đây, sau một ngày dài giảng dạy, các môn đồ đón Đức Chúa Giê-su lên thuyền và Ngài rất mệt mỏi. Liền tức thì, Ngài tựa gối và ngủ quên đằng sau lái ở phía đuôi thuyền. Một cơn bão lớn nổi lên trên mặt hồ, thuyền có nguy cơ bị chìm khi các môn đồ đánh thức Ngài. Thật phi thường, Đức Chúa Giê-su ra lệnh cho gió và sóng yên lặng. Một sự tĩnh lặng tuyệt vời bao trùm trên mặt hồ. Chắc chắn các môn đồ vô cùng kinh khiếp trước sự thể hiện của quyền năng thiên thượng.

ĐỌC Thi thiên 104:1–9. Hình ảnh Đức Giê-hô-va ở đây có thể so sánh với hình ảnh Đấng Christ làm yên cơn bão như thế nào?

Câu chuyện trong Mác 4:35–41 phù hợp với một khuôn mẫu chung trong Kinh Thánh, đó là "sự hiện ra của Chúa"—sự xuất hiện của Đức Chúa Trời hoặc một trong các thiên sứ của Ngài. Năm đặc điểm chung của những sự kiện này: (1) sự thể hiện quyền năng thiên thượng, (2) sự khiếp kinh của con người, (3) mệnh lệnh "Đừng sợ," (4) những lời mặc khải mà Đức Chúa Trời hoặc thiên sứ ban ra, (5) phản ứng của con người đối với sự mặc khải. Trong câu chuyện này, có bốn trong số năm chi tiết trên xuất hiện – cơn bão yên lặng là sự bày tỏ quyền uy thiên thượng, nỗi sợ hãi của các môn đồ là sự khiếp kinh của con người. Câu hỏi "Sao các ngươi sợ?" là "Đừng sợ." Câu hỏi của các môn đồ: "Vậy thì người này là ai?" là phản ứng của con người. Điều còn thiếu là những lời mặc khải. Chi tiết còn thiếu này đóng vai trò chủ chốt của sự mặc khải/bí mật xuyên suốt toàn bộ cuốn sách, nơi mà sự thật về Đức Chúa Giê-su sẽ được phơi bày. Ở đây các môn đồ thắc mắc: "Vậy thì người này là ai, mà gió và biển cũng đều vâng lịnh Người?" thúc đẩy người đọc điền vào câu trả lời cho những lời mặc khải còn thiếu—Ngài là Con Đức Chúa Trời, chính là Chúa.

Hãy suy nghĩ về quyền năng của Đức Chúa Trời. Làm thế nào bạn có thể học cách dựa vào quyền năng này và tin cậy vào nó trong mọi việc trong cuộc sống của bạn?

Thứ Hai *29 Tháng 7*

Có Nghe Lời Thì Thầm Giữa Những Âm Thanh Cuồng Nộ?

ĐỌC Mác 5:1-20. Chúng ta có thể học gì về cuộc chiến khốc liệt trong câu chuyện lạ lùng này, và nữa, về quyền uy của Đức Chúa Giê-su?

Nếu việc xảy ra đêm hôm trước trên biển hồ là điều khó quên thì việc đến Giê-ra-sê vào sáng hôm sau cũng đầy ấn tượng không kém. Lịch sử của người đàn ông bị quỷ ám được trình bày đầy chi tiết đến đau lòng. Bứt thoát mọi xiềng xích, anh ta sống trong các ngôi mộ và tự lấy đá cắt thân mình. "Không ai có sức trị được." *(Mác 5:4)*—và sau đó người này đã gặp Đức Chúa Giê-su.

Người đàn ông chạy lao về phía Đức Chúa Giê-su – không thấy ghi lại một lời nào về các môn đồ (có lẽ họ đã bỏ chạy). Khi người đàn ông đến gần Chúa, anh ta sấp mình xuống trước mặt Ngài. Trong bản nguyên gốc tiếng Hy Lạp, *proskyneō* hay sấp mình thường được dịch là "thờ phượng". Có vẻ như người đàn ông này đã nhận ra rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng có thể giúp đỡ mình. Nhưng khi anh ta mở miệng, lũ quỷ bên trong anh ta hét vào mặt Chúa, là Đấng có thể nghe thấy lời cầu xin thì thầm của người đàn ông để được giúp đỡ át tiếng la hét của lũ quỷ. Khi lũ quỷ xin được nhập vào đàn heo, Đức Chúa Giê-su đã cho phép chúng nhập vào. Cả đàn, khoảng hai nghìn con, lao xuống bờ vực, và chết đuối trong nước. Đó là một thảm họa tài chính đối với các chủ nuôi heo.

Điều đáng kinh ngạc là ma quỷ biết chính xác Đức Chúa Giê-su là ai, và chúng cũng biết sự bất lực của chúng trước Ngài, đó là lý do tại sao chúng "cầu xin Ngài" hai lần *(Mác 5:10, 12)* làm theo những gì chúng yêu cầu. Rõ ràng là quỷ biết quyền năng của Ngài đối với chúng.

Câu chuyện này có hai đặc điểm quan trọng nhất. Thứ nhất nó chứa đầy những thứ ô uế hoặc ô uế về lễ nghi theo luật Cựu Ước. Mồ mả và người chết là ô uế *(Dân-số Ký 19:11, 16)*. Chảy máu khiến người ta bị ô uế *(Lê-vi Ký 15)*. Heo là loài ô uế *(Lê-vi Ký 11:7)*.

Thứ hai, nhưng, bao trùm lên những sự gớm ghiếc này là cuộc chiến dằn co giữa các thế lực thiện và ác. Đức Chúa Giê-su đuổi quỷ (hai điểm cho Đức Chúa Giê-su), ma quỷ giết heo (hai điểm cho Sa-tan). Người dân trong thị trấn yêu cầu Đức Chúa Giê-su rời đi (hai điểm dành cho Sa-tan), nhưng Đức Chúa Giê-su sai người được chữa lành trở lại làm nhân chứng cho Ngài (ba điểm dành cho Đức Chúa Giê-su). Ở một khía cạnh nào đó, người đàn ông này là một nhà truyền giáo ít có khả năng nhất, nhưng ông ấy chắc chắn có một câu chuyện lạ lùng để làm chứng.

Bạn có thể rút ra hy vọng gì từ câu chuyện này về quyền năng của Đức Chúa Giê-su để giúp bạn trong bất cứ điều gì bạn đang gặp khó khăn?

Thứ Ba *30 Tháng 7*

Cùng Trải Nghiệm Cảm Xúc Với Chúa

ĐỌC Mác 5:21–24. Những đặc điểm nào đặc biệt nổi bật ở Giai-ru?

Các nhà lãnh đạo tôn giáo như Giai-ru thường không phải là bạn của Đức Chúa Giê-su *(xem Mác 1:22; Mác 3:2, 6; Lu-ca 13:14)*. Vì vậy, rất có thể ông ta đang tuyệt vọng. Sự tuyệt vọng này được cho thấy qua việc Giai-ru quỳ gối trước Đức Chúa Giê-su. Lời cầu xin của ông ta là điều dễ hiểu đối với bất kỳ bậc cha mẹ nào – đứa con gái của ông ta gần chết. Nhưng ông ta có niềm tin rằng Đức Chúa Giê-su có thể giúp ông. Không nói một lời, Đức Chúa Giê-su cùng đi với người cha tuyệt vọng này đến nhà ông ta.

ĐỌC Mác 5:25–34. Điều gì làm gián đoạn trên con đường đi đến nhà Giai-ru?

Câu chuyện đột nhiên chuyển sang một cảnh khác gợi lên lòng thương xót—một người phụ nữ trải qua mười hai năm đau khổ vì bệnh tật. Câu chuyện về Giai-ru và người phụ nữ này là câu chuyện theo lối Kẹp Giữa thứ hai trong Mác (*xem Mác 3:20–35*, được đề cập trong bài học 3). Trong câu chuyện này, hai nhân vật tương phản nhau, Giai-ru và người phụ nữ, đến với Đức Chúa Giê-su để được giúp đỡ.

Người phụ nữ đến phía sau của Đức Chúa Giê-su và chạm vào áo Ngài. Ngay lập tức, bệnh bà ta liền dứt. Nhưng Đức Chúa Giê-su dừng lại và hỏi: "Ai đã rờ áo Ta?"

Người phụ nữ vốn đang bị bệnh nghiêm trọng, đột nhiên được chữa lành. Tuy nhiên, bà sợ Đức Chúa Giê-su tức giận về những gì đã xảy ra. Đó là một cảm xúc hết sức mãnh liệt trào dâng trong lòng của bà. Nhưng Đức Chúa Giê-su muốn chữa lành, không chỉ thân xác mà còn cả tâm hồn của bà nữa.

Sau đó, câu chuyện trở lại với Giai-ru *(xem Mác 5:35–43)*. Với ông ta, đó lại là cảm xúc mãnh liệt của người cai nhà hội. Đức Chúa Giê-su không cho phép ai khác đi cùng với Ngài và cha mẹ đứa bé gái, ngoại trừ Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng. Đức Chúa Giê-su nói rằng đứa bé gái không chết nhưng đang ngủ. Ngài đuổi tất cả những người đang khóc la ra ngoài và đi vào căn phòng nơi đặt đứa bé gái đã chết. Nắm lấy tay đứa nhỏ, Ngài nói, *"Ta-li-tha Cu-mi"*. Mác dịch những từ này là, "Hỡi con gái nhỏ, ta truyền cho con, hãy chờ dậy." Thật ra, từ Ta-li-tha có nghĩa là "con cừu non" và do đó sẽ là một thuật ngữ trìu mến đối với một đứa trẻ trong nhà. Mệnh lệnh giữ bí mật là một phần của chủ đề mặc khải/bí mật trong suốt toàn sách Mác và để chỉ ra Đức Chúa Giê-su là ai, và cuối cùng Ngài không thể ẩn giấu được nữa.

Thứ Tư *31 Tháng 7*

Chối Bỏ Và Tiếp Nhận

ĐỌC Mác 6:1-6. Tại sao những người đồng hương với Đức Chúa Giê-su chối bỏ Ngài?

Thông thường, khi một người xuất thân từ thị trấn nhỏ trở nên nổi tiếng, mọi người ở quê nhà sẽ chú ý đến. Nhưng Na-xa-rét thì không. Họ cảm thấy bị xúc phạm và ngạc nhiên trước sự thành công của Đức Chúa Giê-su trong vai trò người thầy dạy dỗ và người chữa bệnh. Việc Ngài chuyển từ thợ mộc sang cương vị thầy giáo dường như khiến họ khó chấp nhận. Cũng có thể có một số bực tức, hậm hực vì Ngài đã làm hầu hết các phép lạ ở Ca-bê-na-um *(xem Lu-ca 4:23)*. Và Ngài đã có sự bất đồng với gia đình Ngài *(Mác 3:31–35)*.

ĐỌC Mác 6:7–30. Sứ mạng của Mười Hai Sứ Đồ Chúa tương phản thế nào với việc Giăng Báp-tít bị chặt đầu?

Đây là câu chuyện (kẹp giữa) thứ ba của Mác (xem bài 3). Sứ mạng của Mười Hai Sứ Đồ của Đức Chúa Giê-su trong việc mang sứ điệp của Ngài đi khắp nơi tương phản một cách rõ ràng với việc Giăng Báp-tít bị giam cầm và im lặng. Các môn đồ đã được bảo phải ra đi truyền giáo không mang theo nhiều thứ nặng nề và họ phải trông cậy vào sự hỗ trợ của người khác. Chiến lược này thực sự khiến những người truyền giáo phải phụ thuộc vào những người họ phục vụ, điều này giúp gắn kết họ với những người cần nhận sứ điệp từ họ.

Nhưng Giăng Báp-tít [là người mang thông điệp đến cho Hê-rốt], ông không có mối quan hệ như vậy với vua và gia đình của vua. Cái chết của Giăng được kể lại một cách chi tiết gây kinh hoàng khi Hê-rô-đia âm mưu lợi dụng tính thiếu kiên định và lòng ham muốn nhục dục của Hê-rốt. Con gái của Hê-rô-đia dường như đã góp phần vào kế hoạch tai tiếng này bằng một yêu cầu kinh khủng là đặt đầu của Giăng trên một chiếc mâm.

Tiếng nói của Giăng rao báo về Đấng Mê-si nay im lặng xảy ra cùng lúc với việc Mười hai Sứ đồ Chúa kêu gọi hãy ăn năn, giống như Giăng Báp-tít đã từng làm. Cái chết của Giăng báo trước cái chết của Đức Chúa Giê-su. Giăng bị xử tử, được chôn cất và được cho là đã sống lại từ cõi chết *(Mác 6:14–16, 29)*, giống như Đức Chúa Giê-su *(Mác 15 và 16)*. Những câu chuyện song song này hướng tới một cuộc khủng hoảng sắp xảy ra cho Đức Chúa Giê-su và những người theo Ngài.

Bạn có bao giờ bị chối bỏ như Đức Chúa Giê-su đã bị, hoặc bạn đã trải qua một cuộc khủng hoảng khó hiểu nào đó không? Bạn đã học được điều gì từ những kinh nghiệm đó mà có thể sẽ giúp ích cho bạn vào lần tới khi điều tương tự xảy ra?

Thứ Năm *1 Tháng 8*

Một Đấng Mê-si Khác Thường

ĐỌC Mác 6:34-52. Đức Chúa Giê-su và các môn đồ Ngài phải đối diện với vấn đề nào, và nó đã được giải quyết như thế nào?

Sau khi các môn đồ hoàn thành công việc truyền giáo và trở về, họ đi cùng Đức Chúa Giê-su đến một vùng hẻo lánh trên bờ phía đông biển hồ Ga-li-lê để nghỉ ngơi. Nhưng một đám đông lớn gồm 5,000 người đã đến địa điểm trước họ. Đức Chúa Giê-su thấy họ như chiên không có người chăn. Ngài giảng dạy cho họ suốt cả ngày.

Trời đã về chiều, các môn đồ đề nghị cho đám đông đi tìm thức ăn, nhưng Đức Chúa Giê-su bảo họ hãy cho đám đông ăn. Cuộc đối thoại tiếp theo *(Mác 6:35–38)* cho thấy rằng các môn đồ đang suy nghĩ theo cách con người về cách giải quyết vấn đề. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã giải quyết vấn đề bằng cách làm phép lạ cho đám đông ăn chỉ với năm chiếc bánh và hai con cá.

Đặc điểm của câu chuyện này phù hợp với quan niệm phổ biến về Đấng Mê-si vào thời Đức Chúa Giê-su. Người ta kỳ vọng rằng Đấng Mê-si sẽ giải phóng dân Y-sơ-ra-ên khỏi kẻ thù và sẽ mang lại sự công bình và hòa bình. Thời ấy, còn có một số đông những người lánh vào sa mạc và dự tính cả một cuộc nổi dậy bằng võ trang *(so sánh với Giăng 6:14, 15; Công vụ 21:38)*.

Quan điểm này được củng cố bằng việc đề cập đến việc Đức Chúa Giê-su coi dân chúng như "chiên không có người chăn", một phần trích dẫn từ Dân số Ký 27:17, nơi Môi-se xin Chúa bổ nhiệm một người lãnh đạo cho Y-sơ-ra-ên sau ông. Cụm từ này nói về người chăn chiên cho dân Đức Chúa Trời xuất hiện ở đâu đó trong Cựu Ước, thường đề cập đến việc dân Y-sơ-ra-ên thiếu người lãnh đạo hoặc vua *(so sánh với 1 Các vua 22:17; 2 Sử ký 18:16; Ê-xê-chi-ên 34:5, 6)*.

Tuy nhiên, Đức Chúa Giê-su không đáp ứng những kỳ vọng sai lầm của họ. Thay vào đó, Ngài sai các môn đồ đi và giải tán đám đông. Và, thay vì lãnh đạo một cuộc nổi loạn chống lại La Mã, Ngài làm gì? Ngài lui lên núi để cầu nguyện—không phải là điều mọi người mong đợi Ngài làm

Thay vì quan điểm phổ biến về Đấng Mê-si là vị vua giải phóng dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đến để giải phóng con người khỏi ách nô lệ của tội lỗi. Việc Ngài bước đi trên mặt nước cho các môn đồ thấy rằng Ngài thực sự là Chúa của thiên nhiên. Nhưng Ngài không đến để cai trị mà để hiến mạng sống làm giá chuộc nhiều người *(Mác 10:45)*.

Câu chuyện này cho chúng ta biết lý do tại sao việc hiểu đúng về lời tiên tri lại quan trọng? Nếu sự hiểu biết sai lầm về lần đến thứ nhất của Đấng Christ dẫn đến thảm họa cho một số người, thì sự hiểu biết sai lầm còn có thể gây ra thảm họa nhiều như thế nào cho những người liên quan đến sự tái lâm của Ngài?

Thứ Sáu *2 Tháng 8*

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc chương "Peace, Be Still," và "The Touch of Faith" tr. 333-348 trong sách *The Desire of Ages* của Ellen G. White.

"Trong tất cả những ai được Đức Chúa Trời huấn luyện sẽ bộc lộ một lối sống không hòa hợp với thế gian, với những phong tục hoặc tập quán của nó; và mọi người cần có kinh nghiệm cá nhân để đạt được sự hiểu biết về ý muốn của Chúa. Chúng ta phải nghe Ngài nói với lòng mình một cách riêng tư. Khi mọi tiếng nói khác phải im tiếng và chúng ta chờ đợi Ngài trong thinh lặng, thì sự im lặng của tâm hồn làm cho tiếng nói của Đức Chúa Trời trở nên rõ ràng hơn. Ngài bảo chúng ta: 'Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời.' Thi thiên 46:10. Chỉ ở đây mới có thể tìm thấy sự yên nghỉ thực sự. Và đây là sự chuẩn bị hữu hiệu cho tất cả những ai làm việc cho Chúa. Giữa đám đông hối hả và căng thẳng của những hoạt động bận rộn và thúc bách của cuộc sống, tâm hồn được tươi mới như vậy sẽ được bao bọc trong bầu không khí nhẹ nhàng và bình yên. Cuộc sống sẽ tỏa hương thơm và sẽ bộc lộ một sức mạnh thiêng liêng có thể chạm tới trái tim con người."—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 363.

"Lòng bất mãn của họ thắc mắc, nếu Đức Chúa Giê-su có thể thực hiện nhiều việc kỳ diệu như họ đã chứng kiến, tại sao Ngài lại không có thể ban sức khỏe, sức mạnh và sự giàu có cho tất cả dân Ngài, giải thoát họ khỏi những kẻ áp bức và ban cho họ quyền lực cao quý? Việc Ngài tự xưng là Đấng được sai đến của Đức Chúa Trời, nhưng lại từ chối làm vua Y-sơ-ra-ên, là một điều bí ẩn mà họ không thể hiểu thấu. Sự từ chối của Ngài đã bị hiểu sai. Nhiều người kết luận rằng Ngài không dám khẳng định những lời tuyên bố của mình vì chính Ngài cũng nghi ngờ tính chất thiêng liêng trong sứ mạng của Ngài. Vì vậy, họ đã mở lòng mình với sự vô tín, và hạt giống mà Sa-tan đã gieo đã kết quả theo loại đó, trong sự hiểu lầm và phản bội."—*The Desire of Ages*, tr. 385.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. **Nếu có người hỏi bạn, *Đức Chúa Giê-su đã giải thoát bạn khỏi điều gì*, bạn sẽ trả lời thế nào?**
2. **Thảo luận tại sao đôi khi Đức Chúa Trời cho phép một người tốt như Giăng Báp-tít bị bỏ tù và bị xử tử. Chúng ta có thể tìm thấy niềm an ủi hay hy vọng nào, bất chấp những khó khăn này?**
3. **Có những bài học nào về việc cung cấp thức ăn cho 5,000 người cho một hội thánh có ít tài lực và nhân sự?**
4. **So sánh quan điểm phổ biến về Đức Chúa Giê-su ngày nay với hình ảnh Ngài trong Mác 5 và 6. Nghĩa là, còn những kẻ lợi dụng Đức Chúa Giê-su để tìm kiếm quyền lực chính trị và thống trị người khác thì sao?**